

Jan Tinbergen

Urodzony 12 kwietnia 1903 roku w Hadze. Zmarł 9 czerwca 1994 roku w Hadze. Holenderski ekonomista, ekonometryk i jeden z ojców ekonometrii. Wraz z Ragnarem Frischem oraz Henrym Ludwellem Moore przyczynił się w latach 30. XX w. do rozwoju współczesnej ekonometrii.

Życiorys

Studiował na Uniwersytecie w Leiden, tam także obronił doktorat. W latach 1929–1936 pracował w Głównym Biurze Statystycznym, w latach 1936–1938 oddelegowany został do pracy w Lidze Narodów w Genewie. Po II wojnie światowej był dyrektorem Holenderskiego Rządowego Centralnego Biura Planowania w Hadze (1945–1955); w latach 1933–1973 był profesorem w Holenderskiej Szkole Ekonomicznej w Rotterdamie a w latach 1973–1975 na Uniwersytecie im. Erazma w Rotterdamie.

Zajmował się teoriami cyklu koniunkturalnego i ich zastosowaniem w odbudowujących się po wojnie gospodarkach europejskich, później problematyką pomocy gospodarczej i reform w krajach słabo rozwiniętych gospodarczo oraz zasadami podziału dochodów.

Tinbergen był pionierem, jeżeli chodzi o budowę skomplikowanych modeli opisujących gospodarki narodowe. Stworzył między innymi składający się z 27 równań model opisujący zależności w gospodarce holenderskiej a w wydanej w 1939 roku książce zatytułowanej *Business Cycles in the United States, 1919–1932* zaprezentował model gospodarki amerykańskiej składający się z 48 równań i mający na celu ilościową analizę działalności inwestycyjnej oraz cykli koniunkturalnych.

W 1969 wraz z R. Frischem otrzymał pierwszą w historii Nagrodę Banku Szwecji im. Alfreda Nobla w dziedzinie ekonomii za wkład w rozwój ekonometrii – metody mierzenia zależności gospodarczych przy zastosowaniu modeli matematycznych i technik statystycznych.

W 1987 r. założony został instytut Tinbergena.